

ABRAHAM HANS

10. — Hoe Anna leerde breien.

Als Anna uit de school kwam, mocht ze een uurtje spelen. Daarna moest ze bij moeder komen zitten, om te breien. Dat was niet onplezierig, want onder 't werk vertelde moeder allerlei schoone geschiedenissen. Maar toch was Anna dikwijls ontevreden. Ze bleef liever op straat, om touwtje te springen of te bikkelen.

— « Die vervelende kous ! » riep ze wel eens, wanneer moeder aan de deur kwam en luide riep : « Anna, kom in huis, 't is tijd om te breien. » Doch tot moeder durfde ze natuurlijk niets zeggen.

Eindelijk waren de kousen af. Moeder prees het meisje en zei : « Nu gaan we ze weg brengen. »

— « Weg brengen? » vroeg Anna verwonderd. « Mag ik ze dan niet voor mij houden? »

— « Neen, mijn kind, ge hebt kousen genoeg. 't Wordt Winter en er zijn veel arme knapen en meisjes, die geen kleederen hebben, om zich voor de

koude te beschutten. Maak u maar gereed. Dan vertrekken we dadelijk. »

Anna deed haren mantel aan, zette den hoed op 't hoofd en stapte weldra aan de zijde van hare moeder de straat op. Na eenigen tijd, kwamen zij in eene nauwe steeg, waar kleine huisjes stonden. Kinderen, die schamel gekleed waren, speelden voor de deuren.

Moeder trad in eene van die armoedige woningen. Anna volgde haar, nieuwsgierig wat er hier gebeuren moest. In de kamer stonden er weinig meubels en alles zag er oud en versleten uit. Bij het venster zat eene vrouw te stoppen.

— « Hoe gaat het? » vroeg moeder, nadat ze minzaam gegroet had.

— « Ik mag niet klagen, Mevrouw. Mijn man heeft gelukkig weer werk. 't Is maar goed ook, want de Winter staat voor de deur. »

Een klein meisje kwam nu in het vertrek. Verlegen zag het naar de dame.

— « O moeder, » fluisterde Anna, « dat meisje heeft geene kousen aan. »

— « Geef het paar dat ge gebreid hebt, » antwoordde moeder.

Anna haalde de kousen van onder haar mantel en schonk ze aan het arme kind.

— « O hoe goed van u, » sprak de vrouw op dankbaren toon. « Mietje heeft maar een paar kousen en

ik ben juist bezig met ze te stoppen. Wat zegt ge nu, Mietje? »

— « Dank u, » vezelde het meisje. En dan de kousen nog eens goed beziende, sprong ze er blijde mee door de kamer, roepende : « Warme, dikke kousen ! Moeder, nu zal ik geen koude voeten meer hebben. »

— « De volgende week zal ik met Anna terugkeeren, » zei de dame, « en dan brengen we een warm kleedje en eenen mantel mee. »

Wat was de arme vrouw dankbaar !

— « Zult ge nu niet gaarne breien? » vroeg moeder, toen ze met Anna weer op straat wandelde.

— « O ja, moeder. Ik vond het dikwijls vervelend, als ik moest binnenkomen. Maar nu zal ik gaarne breien. Wat was dat Mietje toch blij ! »

— « We moeten den armen weldoen, » hernam moeder. « We kunnen dan zooveel ellende verzachten. »

Nimmer meer mompelde Anna ontevreden, als moeder haar in huis riep voor 't breiuurtje.

INHOUDSTAFEL

	BLADZ
1. De Appeldief	1
2. De oude Mic	6
3. Van Pieter, die rooken wilde	9
4. Vertelling van een nickelstukje	12
5. De trouwe Kardoes	17
6. De Durfal	22
7. De kleine Moeder	26
8. De Speldenzoeker	29
9. De Belletrekker	32
10. Hoe Anna leerde breien	36
11. De Koudkleum	39
12. Klaas-ik zal	43
13. Grootvader	46
14. Vos	50
15. Blinde Koben	54
16. Alle begin is moeilijk	59
17. Arme Piet	63
18. Brand	67
19. De Waaghals	70
20. Een vlijtige Jongen	74

